

holdt sit Standpunkt og har stillet Forslaget igjen til 3die Behandling. Det er nu aabenbart, at det har været det nedsatte Udvalgs Opgave, at finde en Løsning, som gik mellem disse 2 Anskuelser, og som kunde afhjælpe det, som man her i Thinget især havde imod det oprindelige Forslag, uden dog at træde Krigsbestyrelsen for nær. Denne Opgave har Udvalget efter min Mening løst paa en heldig Maade, idet det har bragt 2 Principer frem, som i sig selv ere fornuftige og rigtige; det ene er, at man i Spidsen for en saadan Commission stiller et Medlem, valgt af en Domstol; thi det er Noget, som giver en vis Betyggelse for et saadant Forholds upartiske Afgjørelse, ligesom det er stemmende med den Maade, hvorpaa i det Hele taget Skjøn og Buderinger tilveiebringes i de vigtigste almindelige Tilfælde; det andet Princip er det, at man har fjernet Parterne, om jeg saa maa sige, fra at have Stemme i Commissionen; thi hvorledes man end vender eller dreier Sagen, kan der neppe være nogen Tvivl om, at det Medlem, der er valgt af Krigsbestyrelsen, maa betragtes som den ene Part, og det Medlem, som er valgt af de Erstatningsberettigede, som den anden Part. Jeg tror ikke, det er heldigt, at de, der saaledes ere interesserede, umiddelbart ere repræsenterede i Erstatningscommissionen, det er, som man har sagt, at tilveiebringe Retfærdighed gennem den gjensidige Uretfærdighed. Jeg kan derfor ikke finde Andet, end at Udvalgets Forslag er et meget antageligt og fornuftigt Mæglingsforslag. Heller ikke kan jeg indsee, at der er noget Unaturligt i den Stilling, som er givet de 2 Medlemmer i Commissionen, der ikke have Stemme. Netop derved, at de have Sæde i Commissionen, uden just at have Stemme, ville de ikke, som det er sagt, komme til just at betragte sig som Advocater for hver sin Part; men den naturlige Tilhørlighed, der vil være hos dem til at bevæge sig hver i sin Retning, vil tilstrækkelig medvirke ved denne Ordning. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Thinget at stemme for Fleertallets Forslag, men — naturligviis har man ikke Lust til at gaae den Vej — saa ligger det jo meget nær at vende tilbage til det, som med

stort Fleertal blev vedtaget ved Sagens 2den Behandling.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot gøre den korte Bemærkning, at netop det, at de Vedkommende have Sæde i Commissionen, medens de slet ikke have noget Andet at gøre end at plaidere og at tale, uden at kunne stemme, efter min Opfattelse stiller dem aldeles som Advocater, som ere i det samme Børelse som Retten, og som udtale deres Meninger, men som ikke kunne stemme i Sagen, naar de have talt ud.

Scavenius: Jeg vil blot overfor det, som blev yttret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Nimestad), tillade mig den Bemærkning, at jeg paa ingen Maade kan erkjende, at en Mand, valgt af Domstolene i et Tilfælde som dette, skulde være mere upartisk end en Mand, som er valgt af Administrationen. Domstolene maae antages først og fremmest at være upartiske, forsaavidt som de have at gøre med Fortolkningen af Lovene; men det kan ikke antages, at Domstolene skulle være mere upartiske end Administrationen, naar det gjælder om at skjønne over, hvor stor en Erstatning der skal gives en Mand for en Skade, som han har lidt paa sin Eiendom.

Berg: Jeg beklager, at jeg var forhindret fra at være tilstede ved Begyndelsen af Forhandlingen, og at jeg saaledes ikke har hørt de Udsald, som ere fremkomne fra forskjellige ærede Talere mod Fleertallets Forslag. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at det vigtigste Hensyn fra Krigsministeriets Standpunkt ved denne Lov jo maa være at faae Tilladelse til at benytte det fornødne Terrain til Leirøvelser. I denne Henseende stille vi ikke den høitærede Krigsminister nogen Hindring i veien; han maa faae det fornødne Terrain til Leirøvelser. Fra et militært Standpunkt maa jo den Sag, hvorm vi her handle, være et ganske underordnet Spørgsmaal, og det har derfor forundret mig, at den høitærede Minister har taget sig saa varmt deraf, da det jo kun gaar ud paa, hvorledes man finder, at Statsborger-